

Dosarul nr. 2ra-648/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Dutca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Panov)

DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Ecaterina Șepelevici, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina Șepelevici împotriva lui Vadim Biușchin, intervenient accesoriu Pavel Corepanov cu privire la încasarea prejudiciului moral, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de executare,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2018, prin intermediul poștei (f.d.27), avocatul Natalia Covaliov, acționând în interesele Irinei Burca, reprezentantul legal al minorei Ecaterina Șepelevici (ultima la 02 noiembrie 2019 a atins majoratul), a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Biușchin solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 54043,84 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în baza deciziei din 18 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, Pavel Corepanov a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, fiind dispusă încasarea de la Pavel Corepanov în beneficiul minorei a prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei.

La 05 mai 2016 a fost intentată procedura de executare nr.019- 2805/16 în baza documentului executoriu nr.1-447/2013 (1a-1107/2015) din 18 septembrie 2015 privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei de la Pavel Corepanov în beneficiul minorei Ecaterina Șepelevici. Însă până în prezent documentul executoriu nu a fost executat, din motive că debitorul Pavel Corepanov este deținut, iar conform răspunsurilor de la instituțiile financiare, ultimul nu deține mijloace bănești sau alte bunuri în proprietate.

Totodată, a menționat că în cadrul procedurii de executare și în procesul efectuării acțiunilor de urmărire silită a datoriei de la Pavel Corepanov, s-a constatat

că prin hotărârea din 04 martie 2014 a Judecătorei Botanica, mun.Chișinău, a fost partajat apartamentul nr. 22 din str. N. XXXXX, nr.12, mun.Chișinău, prin atribuirea lui Vadim Biușchin a întregului apartament în schimbul unei sulte bănești de 217550 de lei, în favoarea lui Pavel Corepanov. Sulta în mărime de 217550 de lei, datorată de Vadim Biușchin lui Pavel Corepanov nu a fost achitată. Astfel, executorul judecătoresc a inițiat procedura de urmărire a creanțelor debitorului.

La 20 mai 2016, Vadim Biușchin a fost somat despre obligația de a achita în contul executorului judecătoresc suma de 100000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 11270 de lei cu titlu de cheltuieli de executare, însă a rămas fără executare.

Pornind de la faptul că debitorul Pavel Corepanov îi datorează suma de 100000 de lei, fiind o creanța certă, lichidă și exigibilă, conform documentului executoriu nr.1-447/2013 din 18 septembrie 2015, a solicitat de la Vadim Biușchin, care este dator lui Pavel Corepanov, încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei și dobânda de întârziere în mărime de 54043,84 de lei.

Prin încheierea protocolară din 18 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, Pavel Corepanov a fost atras în calitate de intervenient accesoriu.

La 07 mai 2019, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Eugeniu Bujoreanu, a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 68567,12 lei și a cheltuielilor de executare în sumă de 11270 de lei.

În cadrul ședinței de judecată din 27 iunie 2019, reprezentantul reclamantei, avocatul Eugeniu Bujoreanu, a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 70654,79 de lei și a cheltuielilor de executare în sumă de 11270 de lei.

Prin hotărârea din 27 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, dispozitivul hotărârii corectat prin încheierea din 24 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea oblică înaintată de Irina Burca, în interesele minorei Ecaterina Șepelevici, împotriva lui Vadim Biușchin, intervenient accesoriu Pavel Corepanov cu privire la încasarea prejudiciului moral, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de executare.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele Irinei Burca, reprezentantul legal al minorei Ecaterina Șepelevici și s-a menținut hotărârea din 27 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 05 februarie 2020, prin intermediul poștei (f.d.148), Ecaterina Șepelevici, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, trimiterea cauzei spre rejudecare în conformitate cu 445 alin. (1) lit.c¹) Cod de procedură civilă, încasarea de la Vadim Biușchin a sumei de 100000 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat că examinarea cauzei în ordine de apel s-a realizat în lipsa avocatului apelantei, deși, a solicitat amânarea printr-o cerere motivată, lipsind-o astfel de dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la egalitatea armelor.

Transmiterea cauzei la rejudecare în temeiul art. 445 alin. (1) lit.c¹) Cod de procedură civilă, a pretins ca urmare a motivării de către instanța de apel a deciziei prin faptul că creanța nu este certă, lichidă și exigibilă, precum și că apelanta nu a

demonstrat că debitorul Pavel Corepanov este inactiv, deși, nu au fost prezentate dovezi precum că datoria a fost achitată și a fost prezentată dovadă precum că Pavel Corepanov își ispășește pedeapsa în penitenciarul Pruncul. La fel, instanța de apel a punctat că Pavel Corepanov și Vadim Biușchin fiind rude pot ajunge la anumite tranzacții, însă în acest sens nu a fost prezentat nici un act cum ar fi tranzacție de împăcare, recipisă sau dovada achitării sultei sau a unui alt avantaj patrimonial, fiind în final emisă o decizie pe presupuneri, dar nu pe elemente probatorii.

De asemenea, a menționat că prima instanță a respins acțiunea, deoarece a fost înaintată de către Ecaterina Șepelevici și nu de Pavel Corepanov, deși, în temeiul art. 99 alin. (4) Cod de executare, este în drept de a înainta o astfel de cerere în procedură de ordonanță.

Copia recursului declarat a fost expediată intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 05 martie 2020 (f.d.152) și a fost recepționată la 12 martie 2020 și 16 martie 2020, conform avizelor de recepție (f.d.156-157). Din adresa lui Pavel Corepanov a fost restituită corespondența expediată în mun. Chișinău, str. XXXXX, nr.12/1, ap.2, cu mențiunea „nereclamat” (f.d.153-154).

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 21 noiembrie 2019, iar Ecaterina Șepelevici, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, a declarat recurs la 05 februarie 2020, prin intermediul poștei (f.d.148).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 19 decembrie 2019, conform scrisorii de însoțire (f.d.135), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către partea recurentă. Astfel, recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 03 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecătii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Ecaterina Șepelevici, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu și va casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia

instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În temeiul art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În contextul prevederilor art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Inițial instanța de recurs consideră necesar de a reitera unele circumstanțele constatate de instanțele inferioare, conform materialelor cauzei.

Prin sentința din 23 aprilie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, Pavel Corepanov a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal și a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis; acțiunea civilă a Nataliei Vîtrișco a fost admisă în principiu și i-a fost explicat dreptul de a se adresa în judecată cu o acțiune pe calea procedurii civile.

Prin decizia din 18 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse ca fiind nefondate apelurile inculpatului și avocatului S. Breazu, în interesele inculpatului Pavel Corepanov și a fost casată în latura civilă sentința din 23 aprilie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, prin admiterea parțială a apelului procurorului în Procuratura Botanica, E. Ceruța, apelul succesului părții vătămate N. Vîtrișco, în interesul minorei E. Șepelevici și apelul avocatului A. Șchiopu, în interesul succesului părții vătămate N. Vîtrișco; a fost încasat de la Pavel Corepanov în beneficiul Ecaterinei Șepelevici prejudiciul moral în sumă de 100000 de lei; au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței din 23 aprilie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău; termenul de executare a pedepsei lui Pavel Corepanov a fost calculat din data de 18 septembrie 2015 cu deducerea din termen perioada aflării în arest de la 22 aprilie 2013 până la 18 septembrie 2015 (f.d.8-17).

Drept urmare, a fost eliberat titlul executoriu pentru suma încasată de la Pavel Corepanov în beneficiul Ecaterinei Șepelevici cu titlu de prejudiciu moral (f.d.18) și a fost prezentat spre executare executorului judecătoresc, Nicolae Pașa, fiind intentată procedura de executare și emisă încheierea de asigurare a executării la 05 mai 2016 (f.d.19).

Totodată, este de menționat că prin hotărârea din 04 martie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău a fost admisă acțiunea înaintată de către Vadim Biușchin și a fost partajat apartamentul nr. 22 din str. XXXXX, nr.12, mun.Chișinău; a fost atribuit în proprietate lui Vadim Biușchin întregul apartament nr. 22 din str. XXXXX, nr.12, mun.Chișinău, în schimbul unei sulte de 217550 de lei în favoarea lui Pavel Corepanov; a fost încasată de la Vadim Biușchin în beneficiul lui Pavel Corepanov suma de 217550 de lei ce constituie ½ cotă-parte din apartamentul nr. 22 din str. XXXXX, nr.12, mun.Chișinău; a fost încasată de la Pavel Corepanov în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 6526,50 de lei (f.d.20).

Prin cererea de chemare în judecată depusă împotriva lui Vadim Biușchin, cu

concretizările ulterioare, partea reclamantă a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 70654,79 de lei și a cheltuielilor de executare în sumă de 11270 de lei (f.d.4-7, 67-68).

Prima instanță judecând cauza, prin hotărârea din 27 iunie 2019, dispozitivul cărei a fost corectat prin încheierea din 24 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea oblică înaintată de Irina Burca, în interesele minorei Ecaterina Șepelevici, împotriva lui Vadim Biușchin, intervenient accesoriu Pavel Corepanov cu privire la încasarea prejudiciului moral, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de executare (f.d.78, 87-93).

Instanța de apel, prin decizia din 21 noiembrie 2019, a respins apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele Irinei Burca, reprezentantul legal al minorei Ecaterina Șepelevici și a menținut hotărârea din 27 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.301-134).

Colegiul notează că, deși, prima instanța a respins acțiunea înaintată de Ecaterina Șepelevici împotriva lui Vadim Biușchin, intervenient accesoriu Pavel Corepanov cu privire la încasarea prejudiciului moral, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de executare ca fiind neîntemeiată, s-a pronunțat doar în partea pretențiilor de încasarea a prejudiciului moral, precum și a dobânzii de întârziere, omițând a se pronunța în privința cerinței de încasare a cheltuielilor de executare.

De altfel, instanța de apel prin prisma art. 373 Cod de procedură civilă, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, de asemenea, a omis această împrejurare, prin ce se impune casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, din motivele ce succed.

În temeiul art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Pornind de la postulate ce reglementează cuprinsul hotărârii, Colegiul accentuează că în conformitate cu art. 241 alin. (4), (5) Cod de procedură civilă, în partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

De asemenea, prin prisma dispoziții legale procedurale inserate în art. 390 alin. (1), lit. e) și f) din Codul de procedură civilă, instanței de apel îi revine obligația de a reda în decizia sa motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă, precum și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

Mai mult, Colegiul evidențiază că, având în vedere efectul devolutiv, instanța de apel capătă împuternicirea de a înfăptui o nouă judecată, verificând, cu această ocazie, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pornind de la pretențiile reclamantului și obiecțiile pârâtului. Or, efectul devolutiv al apelului, care nu este decât un efect specific acestei căi de atac, permite transmiterea cauzei și a dreptului de a o judeca, în principiu integral, sub toate aspectele de fapt și de drept, de la instanța inferioară la instanța de grad superior. De altfel, dreptul de a determina cadrul procesual se menține și în cazul apelului, care provoacă o nouă judecată

asupra fondului, deoarece instanța de apel nu poate lărgi cadrul procesual stabilit în fața primei instanțe.

În plus, principiul *iura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunță că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situației de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situația de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

În acest sens, în baza mijloacelor de probă administrate pentru dovedirea sau combaterea afirmațiilor ambelor părți, instanța urmează să stabilească situația de fapt a speței, reținând din împrejurările de fapt prezentate de părți numai pe acelea care au fost probate, fără să poată da o altă calificare juridică, iar apoi va aplica textul de lege corespunzător acestei situații, indiferent de eventualele dispoziții legale indicate de părți.

Implicit, Colegiul precizează că, întreaga activitate de soluționare a litigiului urmează a se derula în limitele pretențiilor reclamantului invocate în cererea de chemare în judecată. În aceleași limite judecătorul urmează să statueze, în final, asupra pretențiilor deduse în justiție.

De altfel, în sistemul legislației noastre procesuale, instanța de judecată este obligată să soluționeze procesul limitându-se la obiectul acestui în sensul formulat prin acțiune și, după caz, concretizat de către partea reclamantă.

Subsecvent, instanța de recurs se află în situația de a verifica dacă la caz a fost îndeplinită condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului, a examinat toate pretențiile și argumentele înaintate (a se vedea, în contrast, *Lebedinschi vs Moldova*, 16 iunie 2015, parag. 31, 35 – 36; *Nichifor vs Moldova*, 20 septembrie 2016, parag. 29 – 31).

Colegiul iterează că, partea reclamantă prin cerințele înaintate împotriva lui Vadim Biușchin, cu concretizările ulterioare, a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 70654,79 de lei și a cheltuielilor de executare în sumă de 11270 de lei.

Având în vedere că, la caz, în final, au fost formulate trei pretenții de către partea reclamantă, instanța urma a se pronunța asupra temeiniciei/netemeiniciei fiecărei cerințe în raport cu normele de drept pertinente.

Deși, la caz, cerințele au fost înaintate pe calea acțiunii oblice, din textul actelor de dispoziție contestate se deduce că instanțele ierarhic inferioare au verificat temeinicia doar a cerințelor cu privire la încasarea prejudiciului moral și a dobânzii de întârziere.

Totodată, Colegiul relevă că o pretenție vizează încasarea cheltuielilor de executare în sumă de 11270 de lei, constituită din taxe speze și onorariul executorului judecătoresc, care are o reglementare legală diferită.

Or, faptul că cerința de încasare a cheltuielilor de executare, la fel, a fost formulată în acțiunea înaintată pe cale oblică, aceasta, de asemenea, urmează a fi analizată în raport cu cadrul legal pertinent.

Mai mult, instanțele ierarhic inferioare au motivat concluziile inserate în textul actelor de dispoziție, axându-se pe faptul neîntrunirii condițiilor pentru a fi înaintată acțiunea pe cale oblică, totodată, au analizat aceste aspecte raportându-le doar la pretenția de încasare a prejudiciului moral. Or, instanțele de judecată, în esență, au relevat că prejudiciul moral s-a încasat de la Pavel Corepanov în privința căruia a fost emisă sentință de condamnare.

Colegiul notează că instanțele inferioare, în final, au generalizat și în privința cerinței de încasare a dobânzii de întârziere.

Concomitent, Colegiul relevă că, în textul actelor judecătorești contestate nu se identifică anumite ipoteze ale instanțelor ierarhic inferioare din care s-ar putea deduce că a fost verificată și pretenția de încasare a cheltuielilor de executare sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acestei.

Adițional Colegiul notează că CEDO în practica sa reiterează dreptul fiecăruia de a formula orice pretenție cu privire la „drepturile și obligațiile [sale] civile” în fața unei judecătorii sau a unui tribunal. În acest fel, art. 6 § 1 ia forma „dreptului la o instanță”, din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în fața instanțelor pe probleme de natură civilă, constituie un aspect (Golder împotriva Regatului Unit, 21 februarie 1975, pct.36). „Dreptul la o instanță” și dreptul de acces nu sunt absolute. Ele pot face obiectul unor limitări, însă acestea nu trebuie să restricționeze sau să reducă accesul conferit individului într-un mod sau într-o măsură în care însăși esența dreptului respectiv să fie afectată (De Geouffre de la Pradelle împotriva Franței, 16 decembrie 1992, pct. 28 și Stanev împotriva Bulgariei (MC), nr. 36760/06, pct.229, CEDO 2012).

Astfel, reclamanta din prezenta cauză a avut posibilitatea de a introduce o acțiune în justiție, beneficiind de acest drept prin introducerea unei acțiuni împotriva împotriva lui Vadim Buișchin, intervenient accesoriu Pavel Corepanov.

În acest context, CtEDO reamintește că dreptul de acces la o instanță nu include doar dreptul de a institui proceduri, ci și dreptul de a obține o „soluționare” a litigiului de către o instanță (Beneficio Cappella Paolini împotriva San Marino, nr. 40786/98, pct.29, CEDO 2004). Acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul juridic intern al unui stat contractant ar permite unui individ să introducă o acțiune civilă în fața unei instanțe fără a asigura că respectiva cauză fost soluționată printr-o decizie definitivă, în cursul procedurii judiciare. Ar fi de neconceput ca art. 6 § 1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților în litigiu – proceduri care sunt echitabile, publice și prompte – fără a asigura părților dreptul ca litigiile lor civile să fie în cele din urmă soluționate (Multiplex împotriva Croației, nr.58112/00, pct.45, 10 iulie 2003).

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să ia în considerare circumstanțele conturate anterior și să adopte soluția la caz atât prin prisma pretențiilor părții reclamante, argumentelor participanților la proces, obiecțiilor părții pârâte, precum și a alegațiilor intervenientului accesoriu, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă, sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei și normele de drept material și procedural aplicabile speței.

De altfel, o hotărâre judecătorească motivată în sensul respectării cerințelor 6 § 1 CEDO, presupune o examinare reală a problemelor esențiale relevate în speță, cel puțin pentru a le aprecia relevanța. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

Coroborând circumstanțele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat și va casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ecaterina Șepelevici, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu.

Se casează decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina Șepelevici împotriva lui Vadim Biușchin, intervenient accesoriu Pavel Corepanov cu privire la încasarea prejudiciului moral, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de executare, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Galina Stratulat